

РЕШЕНИЕ

№ 11446

гр. София, 02.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **515** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделяно управление /ЗУСЕФСУ/ вр. чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 226 АПК.

Делото е образувано във връзка с решение № 257 от 13.01.2025 г. по адм. д. № 7222/2024 г. на ВАС, VII отделение, с което е отменено решение № 8305 от 11.06.2024 г. по адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ, а делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Предмет на спора е жалба на Сдружение „Български икономически форум“ срещу решение № РД 02-14-1270/28.11.2023 г., издадено от директора на Дирекция Управление на териториалното сътрудничество и ръководител на Националния орган /НО/ на ПТС „Б.-С. море“ 2014-2020 г. за определяне на финансова корекция.

Твърди се, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Оспорват се изводите на НО за допуснати три нарушения във връзка със сключения договор с „Панаирни конгресни резервации – ДМК“ ЕООД. Твърди се, че производството по определяне на финансова корекция е започнало след изтичане на давностния срок по чл. 3, §1 от Регламент № 2988/95 г. В тази връзка се изразява несъгласие с доводите на административния орган, с които е отхвърлено възражението за изтекла погасителна давност. Искане за отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание оспорващият, редовно призован, чрез адв. М., поддържа жалбата

и моли за уважаването ѝ. Подробни съображения относно незаконосъобразността на обжалвания акт сочи в молба от 29.01.2025 г.

Ответникът – директор на дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“ и ръководител на Националния орган на ПТС „Б. – С. море“ 2014-2020 г., чрез юрк. Д., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна, като аргументи в тази насока излага в депозирана в с.з. писмена молба. Претендира присъждане на разноски по представен списък по чл. 80 ГПК.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 - ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Страните не спорят, че Сдружение „Български икономически форум“ е бенефициер по сключен с Министерството на регионалното развитие и благоустройството, дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“ (УТС), в качеството ѝ на Национален орган по програма „Б. – С. море“ 2014-2020 г. (НОП „БС“), Договор за предоставяне на национално съфинансиране по програма за транснационално сътрудничество „Б. – С. море“ 2014 – 2020 г. с рег. № РД02-29-319/01.11.2017 г., с проект с наименование „Education for ideas, inventions and innovations for entrepreneurship“ (л. 140 и сл. от адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ). Съгласно чл. 4, ал. 1 общият размер на бюджета на проекта, включващ средства от ЕФРР, национално съфинансиране и собствен принос е в размер на 904 835.50 евро. Според ал. 2 общият размер на допустимите разходи съгласно основния договор възлиза на 172 547.30 евро, от които 1. ЕФРР – 146 665.21 евро, 2. Национално съфинансиране в размер на 25 882.10 евро. По силата на договора (чл. 5) договарящият орган предоставя на партньора безвъзмездна финансова помощ в размер на 50 620,21 лв.

Посочената в чл. 4, ал. 2 от договора сума в размер на 146 665.21 евро, представляваща безвъзмездна финансова помощ от ЕФРР е предоставена по силата на Договор за субсидия № BNP1/1.3/2532/2017 (л. 309 и сл. адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ), сключен между Управляващият орган на Програмите за европейско териториално сътрудничество на Министерството на икономиката, развитието и туризма, действащ като УО на Програмата за сътрудничество „Interreg V-B Б. средиземно море 2014-2020 г.“ и „Български икономически форум“. В чл. 1, т. 6 е посочено, че общият размер на средствата от ЕФРР и средствата от ИПП е 172 547.30 евро, от които принос на ЕС 146 665.21 евро и 25 882.10 евро национален принос.

На 26.04.2018 г. е открита процедура за определяне на изпълнител – избор с публична покана, с предмет „Услуги за организиране на тридневен семинар в [населено място] и транспорт на участници в семинари в чужбина“ със заповед № i3-06/26.04.2018 г. /л. 229 от адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ/, издадена на основание чл. 50, ал. 1 ЗУСЕСИФ и ПМС № 160/01.07.2016 г. за определяне правилата за разглеждане и оценяване на оферти и сключване на договори в процедурата за избор с публична покана от бенефициенти на безвъзмездна финансова помощ от европейските структурни и инвестиционни фондове (ПМС № 160/2016). Със Заповедта са одобрени публичната покана (л. 230 от адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ) и документацията за участие в процедурата – публична покана, техническо задание и методика за оценяване на офертите (л. 240 от адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ).

В заповедта е указано, че поканата, заедно с придружаващата документация, следва да

се изпрати за публикуване на www.eufunds.bg и www.biforum.org.

От съдържанието на поканата се установява, че процедурата е разделена на две обособени позиции: 1. Организиране на тридневен семинар и 2. Организиране на транспорт за участници в 4 семинара в чужбина (А., К., М. и Гърция).

На 30.04.2018 г. председателят на УС на Сдружение „Български икономически форум“ определя оценителите, които следва да отворят и разгледат по реда на тяхното постъпване подадените оферти и да класират кандидатите /Заповед № ІЗ-07/30.04.2018 г. - л. 256 от адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ/.

На 09.05.2018 г., в изпълнение на посочената заповед, са отворени офертите и е извършена проверка за съответствието им с предварително обявените от бенефициера условия.

По обособена позиция 2 /ОП-2/ е получена оферта от „Панаирни и конгресни резервации – ДМК“ ЕООД /л. 204 гръб от адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ/ със стойност на офертата 21510 лв.

На 09.05.2025 г. оценителите са предложили договорът по ОП-2 да бъде възложен на „Панаирни и конгресни резервации – ДМК“ ЕООД, като в съставения Протокол за работата на оценителната комисия /л. 224 гръб от адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ/, е посочено, че неговата оферта отговаря на всички изисквания на бенефициера с предложена най-ниска цена и е класирана на първо място.

На 09.05.2018 г. е изпратена покана до горепосочения участник за сключване на договор (л. 225 гръб от адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ).

На 25.05.2018 г. е сключен договор № ІЗ-05/25.05.2018 г. между Сдружение „Български икономически форум“ и „Панаирни и конгресни резервации – ДМК“ ЕООД /л.112-115 от адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ/.

Видно от Докладна записка, изготвена от гл. експерт в отдел „Законодателство и нередности“ (л. 158 от адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ), във връзка с проверка на качеството на работата на първо ниво на контрол по повод План за действие, изготвен от УО по Програмата, вследствие на получени одитни констатации по програмата „Б. – С. море“ 2014-2020 г., годишния контролен доклад, представен на ЕК и получено предупреждение за превантивни и коригиращи мерки от ЕК, директорът на дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“ и ръководител на националния орган е уведомен за констатирано нарушение при проведената процедура. Установени са три нарушения, които засягат ОП-2 „Организиране на транспорт за участници в 4 семинара в чужбина (А., К., М. и Гърция)“, а именно: 1. Критерий за подбор или условия, които не са дискриминационни по национален/регионален/местен признак, но водят до ограничаване на достъпа на кандидатите или на участниците; 2. Ограничително изискване по национален признак; 3. Неясна методика за определяне на комплексна оценка.

На 13.11.2023 г. на Сдружение „Български икономически форум“ е връчено уведомление за съмнение за нередност по проекта (л. 161-172 от адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ), с което му е предоставена възможност в двуседмичен срок от датата на уведомлението да представи коментари, бележки и/или допълнителни документи, с които да мотивира възражение срещу налагането на финансовата корекция или срещу размера ѝ.

На 24.11.2024 г. бенефициерът представя възражение, ведно с доказателства към него - 4 бр. приемо-предавателни протоколи от 25.01.2019 г., от 22.02.2019 г., от 20.03.2019 г. и от 17.05.2019 г. /л. 174-179 от адм. д. № 12219/2023 г. на АССГ/, с което оспорва

изводите на органа за извършени нарушения и основанието за определяне на финансова корекция.

Възраженията са приети за неоснователни и с решение № РД 02-14-1270/28.11.2023 г., издадено на основание чл. 73, ал. 1, чл. 70, ал. 1, т. 9, вр. §5, т. 4 от ДР на ЗУСЕФСУ, вр. §70 от ПЗР на ЗУСЕФСУ и §1, т. 2 ДР на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ (Наредбата), и т. 6.5 от Програмата за транснационално сътрудничество „Б. – С. море“ 2014-2020, вр. с чл. 8, ал. 4, т. ii и т. v от Регламент (ЕС) № 1299/2013 г. на ЕП и на Съвета и въз основа на Заповед № РД-02-14-684/28.06.2023 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, на Сдружение „Български икономически форум“ е определена финансова корекция в размер на 25% от стойността на допустимите разходи по Договор № i3-05/25.05.2018 г. на стойност 21510 лв. без ДДС, с изпълнител „Панаирни конгресни резервации – ДМК“ ЕООД.

Националният орган е констатирал следните нарушения:

2.2.1. Критерий за подбор или условия, които не са дискриминационни по национален/регионален/местен признак, но водят до ограничаване на достъпа на кандидатите или на участниците:

Констатирано е, че в публичната покана от 30.04.2018 г., в частта ѝ по т. III.2.4 - Технически възможности и/или квалификация относно ОП-2, бенефициерът е заложил следните изисквания:

„1. Кандидатът следва да е изпълнил през последните 3 години от датата на подаване на офертата в зависимост от датата, на която кандидатът е учреден или е започнал дейността си, поне три услуги, еднакви или сходни с предмета на поръчката“. Под „еднакви или сходни с предмета на поръчката услуги“ следва да се разбират услуги, свързани с осигуряване на самолетни билети и/или наемане на превозни средства и/или организиран транспорт в страната и чужбина.

2. Кандидатът следва да е коректен доставчик, което се доказва с референции, препоръки и/или писма от минимум 3-ма възложителя.

Така поставеното изискване за представяне на референции, препоръки и/или писма от минимум трима възложители е прието за незаконосъобразно, тъй като от една страна същото не било съобразено с обема и стойността на поръчката, а от друга, изпълнението на същото предполага, че трябва да са изпълнени три различни договора при различни възложители, а не три различни услуги, сходни с предмета на договора. Изискването за опит следвало да бъде свързано с изпълнение на дейности, а не на договори, поради което изискването се явявало незаконосъобразно.

Прието е, че е налице нарушение на чл. 51, ал. 4 ЗУСЕФСУ, вр. чл. 3, ал. 13 и ал. 14 от ПМС № 160/2016 г. Същото представлявало нередност по т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности.

В т. 2.2.2. от решението е установено следното нарушение: Ограничително изискване по национален признак:

Констатирано е, че в т. III.2.4 Технически възможности и/или квалификация, бенефициерът е заложил следните изисквания: „Участникът следва да е вписан в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти, в съответствие с чл. 61, ал. 3 от Закона за туризма, или да е лице по чл. 62 от Закона за туризма“. Във връзка с това изискване бенефициерът е изискал документ за валидна регистрация на кандидата в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти. Така поставеното изискване е

прието за ограничително по национален признак, тъй като е изискан документ за валидна регистрация на кандидата в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти без да се даде възможност за вписване в еквивалентен регистър за евентуалните чуждестранни кандидати.

Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 51, ал. 4, вр. чл. 49, ал. 2, т. 2 ЗУСЕФСУ и чл. 3, ал. 14 ПМС № 160/2016.

Нарушението представлява нередност по т. 10, б. „а“ от Приложение 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

В т. 2.2.3 от решението на НО е установено и трето нарушение: Незаконосъобразна Методика за определяне на комплексна оценка.

Съгласно Методиката за определяне на комплексна оценка, същата се изчислява по формулата $P2 = (K1 + K2 + K3 + K4)$, където K1 е оценка по критерий „Осигуряване на удобен транспорт (самолетни билети) до А.“ – макс. 30 т.; K2 е оценка по критерий „Осигуряване на удобен транспорт (самолетни билети) до К.“ – макс. 30 т.; K3 е оценка по критерий „Осигуряване на удобен автотранспорт до М. и Гърция“ – макс. 30 т.; K4 е оценка по критерий „Допълнителни дейности“ – макс. 10 т.

НО е приел, че заложеният подпоказател K4 е субективен и неясен по своята същност, тъй като за потенциалните икономически оператори е неясно какви допълнителни дейности следва да предложат, за да отговорят на изискванията на възложителя и съответно да получат посочените 10 т.

Начинът, по който е формулиран K4, според НО обхваща нарушение на двете хипотези на чл. 3, ал. 7, т. 3, б. „а“ и б. „б“ от ПМС № 160/2016 г., тъй като не може да се определи дали възложителят изисква предложенията на кандидатите да са съобразени с количествен или качествен показател.

Налице е нарушение на чл. 3, ал. 5 вр. чл. 3, ал. 2, т. 3 във вр. чл. 3, ал. 7, т. 1-3 и чл. 3, ал. 18 от ПМС 160/2016 г., което представлява нередност по т. 11, б. „а“ от Приложение 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

На основание чл. 7 от Наредбата е определена обща финансова корекция в размер на 25% от стойността на допустимите разходи по Договор № i3-05/25.05.2018 г. на стойност 21510 лв. без ДДС.

С решението е отхвърлено възражението за изтекла давност по чл. 3 от Регламент № 2988/95. Посочено е също така, че при „многогодишна програма“, каквато според органа е „Б. – С. море“ 2014-2020 г., срокът за давност във всеки случай продължава, докато програмата изрично не бъде прекратена. И тъй като програмата не е приключила официално, то следва, че и давността не е изтекла.

При първото разглеждане на делото пред АССГ – адм. д. № 12219 от 2023 г. е прието без оспорване от страните заключение по допусната от съда СТЕ /л. 370-392/.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, при наличие на правен интерес и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Основанията за оспорване на административните актове са посочени в чл. 146 от АПК – липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

Съдът намира за необходимо изрично да уточни, че със Закона за изменение и

допълнение (ЗИД) на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) (ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.) заглавието на нормативния акт е изменено на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). В § 70 от преходните и заключителните разпоредби на ЗИД на ЗУСЕСИФ е посочено, че до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на ЗУСЕСИФ, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. В срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон Министерският съвет и министърът на финансите следва да приемат или приведат в съответствие с него нормативните актове по прилагането на ЗУСЕСИФ, като приетите от Министерския съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмния период 2014 – 2020 г. и същите ще се прилагат до приемането на актовете за програмен период 2021 – 2027 г., доколкото не противоречат на този закон (по арг. § 71 ЗИД на ЗУСЕСИФ, ДВ, бр. 51 от 2022 г.). Ето защо за настоящото съдебно производство, доколкото същото е с предмет административен акт, издаден по повод управлението на средствата от ЕСИФ по програма от програмен период 2014-2020 г., се прилагат действащите до посоченото изменение на закона и относимите към него подзаконовни нормативни актове.

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. II от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. Управляващ орган на Програма за транснационално сътрудничество „Б. – С. море“ 2014-2020 г. е Министерство на регионалното развитие и благоустройството /МРРБ/, а Дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“ към МРРБ, е определена за Национален орган по Програмата. По делото е приложена Заповед № РД-02-14-684/28.06.2023 г. /л. 156-157 от адм. д. № 12219 от 2023 г. на АССГ/, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, с която на основание чл. 3, ал. 2 и чл. 5, ал.1, т. 1 и т. 11 и ал. 4 във връзка с чл. 29, ал.1, ал. 2 от Устройствения правилник на МРРБ и чл. 9, ал. 1 и ал. 2 ЗУСЕФСУ, на М. О. – директор на дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“ е възложено да ръководи и организира дейността на Националния орган и Национално звено за контакт по Програма „Б. – С. море 2014-2020 г.“ (т. I.1.г от Заповедта).

От изложеното следва, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия.

Неоснователни са възраженията, че решението не е валидно подписано от издателя си. В тази връзка настоящия състав съобрази следното:

Съгласно чл. 3, т. 10 от Регламент (ЕС) на Европейския парламент и на Съвета от 23 юни 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, електронен подпис означава данни в

електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярът на електронния подпис използва, за да се подписва. Съобразно чл. 3, т. 12 от регламента, квалифициран електронен подпис означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Следователно, както приема в мотивите си и Съдът на Европейския съюз в решение по дело C-362/2021, чл. 3, т. 12 от регламента поставя три кумулативни изисквания, за да може един електронен подпис да се определи като квалифициран електронен подпис. Първо, електронният подпис трябва да е усъвършенстван електронен подпис, който съгласно чл. 3, т. 11 от Регламента трябва да отговаря на изискванията, посочени в чл. 26. Второ, подписът трябва да е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис, което съгласно чл. 3, т. 23 от Регламента следва да отговаря на изискванията, предвидени в приложение 2 към регламента. Трето, подписът трябва да се основава на квалифицирано удостоверение за електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 15 от Регламента, като съгласно този текст за това е необходимо това удостоверение да бъде издадено от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги и да отговаря на изискванията, предвидени в приложение 1 към Регламента. Видно от заключението на изслушаната и приета без възражения от страните съдебно-техническа експертиза, електронният подпис на административния орган, подписал процесното решение, отговаря на определението по чл. 3, т. 12 от Регламент 910/2014 г.

Съгласно чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ, съдържащ електронно изявление. Процесното решение е подписано от издателя си с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ.

В настоящият случай установената от закона писмена форма е спазена, а оспореният акт е мотивиран, като са посочени както фактическите, така и правни основания за неговото издаване. Същият съдържа изискуемите от нормата на чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити.

В производството по издаване на акта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В съответствие с принципа на правната сигурност законодателят е регламентирал специални правила за процедурата по определяне на финансовата корекция по основание и размер. Съгласно чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция, ръководителят на Управляващия орган е длъжен да осигури възможност на бенефициента да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размера на корекцията. От доказателствата по делото безспорно се установява, че на жалбоподателя е била предоставена такава възможност и същият е упражнил правото си да направи възражения. Същите са подробно обсъдени в процесния акт.

Настоящият състав не споделя доводите на жалбоподателя, че процесният договор № i3- 05/25.05.2018 г., касаещ Обособена позиция № 2, е приключен

на 17.05.2019 г., поради което четиригодишният срок давностен срок е изтекъл на 17.05.2023 г.

Съгласно чл. 3, (1) Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (Регламент № 2988/95) срокът за давност за процедурите е четири години от момента, в който нередността по смисъла на чл. 1, (1) Регламент № 2988/95 е извършена. Този срок цели да гарантира правната сигурност на икономическите оператори (вж. в този смисъл решение на СЕС от 11 юни 2015 г. по дело C-52/14, Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG, ECLI:EU:C:2015:381, т.24). Съгласно чл. 3, §1, ал. 3 от Регламента, срокът за давност се прекъсва от всяко действие на компетентните органи, което е нотифицирано на лицето, свързано с разследването или правните действия, отнасящи се до нередността. Срокът за давност започва да тече отново след всяко действие, което го прекъсва. Според т. 1 от диспозитива на Решение от 11 юни 2015 г., Pfeifer & Langen, C 52/14, член 3, § 1, ал. 3 от Регламента „трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „компетентен орган“ съгласно тази разпоредба означава органа, компетентен съгласно националното право да предприема въпросните действия, свързани с разследване или преследване, като същият може да бъде различен от органа, предоставящ или осъществяващ събирането на неправомерно получени във вреда на финансовите интереси на Съюза суми.“ Според същото решение, т. 2 от диспозитива, „действия, свързани с разследването или преследването на нередност, са били нотифицирани на „проверяваното лице“ по смисъла на тази разпоредба, когато съвкупност от фактически обстоятелства позволяват да се направи извод, че съответните действия, свързани с разследване или преследване, наистина са били нотифицирани на това лице. При юридическите лица посоченото условие е изпълнено, ако съответното действие наистина е било съобщено на лице, чието поведение може в съответствие с националното право да се вмени на юридическото лице.“ Според т. 3 от диспозитива на същото решение, „за да се квалифицира като „действие, свързано с разследване или преследване“ по смисъла на тази разпоредба, съответният акт трябва достатъчно точно да определя операциите, по отношение на които съществуват подозрения за нередности. Това изискване за точност обаче не включва необходимостта този акт да упоменава, че е възможно налагането на санкция или на определена административна мярка“. В случая такова действие е полученото от бенефициера на 13.11.2023 г. писмо с изх. № 99-00-3-102 - /2/ от 09. 11.2023 г. на основание чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ. Според решението на СЕС по дело C-465/2010 СЕС, когато бенефициентът в качеството си на възлагащ орган не е спазил правилата за възлагане на обществени поръчки, е налице хипотеза на "продължаваща нередност" по смисъла на чл. 3, § 1, ал. 2 от Регламент № 2988/95 и следователно четиригодишният давностен срок за възстановяване на недължимо платената на получателя на субсидията сума започва да тече от деня, в който завършва изпълнението на неправомерно сключения договор за обществена поръчка. В случай на многогодишна програма срокът за давност във всеки случай продължава, докато програмата изрично не бъде прекратена - чл. 3, § 1, ал. 2, изр. 2 от същия регламент.

Според Решението на Съда /трети състав/ от 15 юни 2017 година по дело С-436/15, т. 46 – 47, терминът "програма" следва да се приеме като термин "с широко значение, а термините "програма" и "проект" могат да се използват като взаимнозаменяеми по смисъла на член 3, параграф 1 от посочения регламент" и "предвид това "многогодишна програма" по смисъла на член 3, параграф 1, втора алинея, второ изречение от Регламент № 2988/95 е широкоспектърно понятие, което би могло да се срещне във всички области от политиката на Съюза, в които има използване на негови бюджетни средства". Според решението, „при установяването на датата, на която „програмата изрично е прекратена“ и до която се удължава давностният срок по смисъла на член 3, § 1, ал. 2, второ изречение от Регламент № 2988/95, следва да се вземе предвид крайната дата на съответната „многогодишна програма“ /т. 63/.“ Тук следва да се уточни, че фактът, че „програмата изрично е прекратена“ по смисъла на чл. 3, §1, ал. 2, изр. второ от Регламент № 2988/95, не означава непременно, че давностният срок за всички евентуално допуснати при изпълнението на програмата нередности е изтекъл. Това се отнася само за нередностите, които са били преустановени четири години преди датата, на която „програмата изрично е прекратена“, и за които - освен ако няма прекъсване на давностния срок по съображенията, посочени в чл. 3, §1, ал. 3 от Регламент № 2988/95 - веднага след това се погасява възможността да бъдат преследвани“ /т.68 /.

Настоящият състав счита, че в конкретния случай се касае за многогодишна програма и давностният срок не е изтекъл. Нито програмата, нито проектът са прекратени към датите на започване на производството, с изпращане на уведомлението до бенефициера по чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ, и за налагане на финансова корекция с решението на НО. Както основателно ответника поддържа „Б. - С. море 2014 - 2020“ е програма на Европейския съюз за транснационално сътрудничество, в която Република България участва през периода 2014 – 2020 г. и не е приключила. Периодът за изпълнение на проекта „Education for ideas, inventions and innovations for entrepreneurship“ - „Образование за идеи, изобретения и иновации за предприемачество“, финансиран по програмата за транснационално сътрудническо „Б. - С. море 2014 - 2020“, е с крайна дата 31.12.2023 г. На 13.11.2023 г. от бенефициера е получено посоченото писмо с изх. № 99-00-3-102-/2/ от 09.11.2023 г. и финансовата корекция е наложена с решението от 28.11.2023 г. на НО. В този смисъл законосъобразно НО по Програма "Б. – С. море" 2014 - 2020 г. е приел, че Програмата и към момента на проверката не е финализирана официално и давностният срок не е изтекъл. В този смисъл е и решение № 665 от 23.01.2025 г. по адм. д. № 8291/2024 г. на ВАС, VII отделение касаещо същата програма и същия бенефициент.

По приложението на материалния закон:

Безспорно е, че за да е налице основание за определяне на финансова корекция е необходимо бенефициерът (по смисъла на чл. 2, т. 10 от Регламент № 1303/2013) да е осъществил нередност по смисъла на член 2, точка 36 от Регламент № 1303/2013.

Съгласно чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 елементите на фактическия състав на нередността са: а) действие или бездействие на

икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове; б) което води до нарушение на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагането, и в) има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза, като се отчете неоправдан разход в общия бюджет.

В тежест на административния орган е да докаже, че от страна на бенефициента е извършено нарушение на правото на Съюза или на националното право, произтичащо от негово действие или бездействие и това нарушение има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на ЕС чрез начисляване на неоправдан разход.

В случая страните не спорят, че жалбоподателят има качеството икономически оператор, който участва в прилагането на Европейските структурни и инвестиционни фондове, тъй като е страна по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове, който се отнася до реализирането на конкретен проект. Следователно налице е първият елемент от фактическия състав на нередността.

Спорни в случая са вторият и третият елемент от фактическия състав на нередността.

Посочените в чл. 70, ал. 1 ЗУСЕФСУ основания са фактически нарушения на правото на Съюза и на свързаното с него национално право, които са нередност по смисъла на член 2, точка 36 от Регламент № 1303/2013. Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ, в актуалната към датата на издаване на Решението редакция, се претендира нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициера, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕФСУ.

В мотивите на административния акт е посочено, че са констатирани три нарушения с финансово изражение, както следва:

Първото установено в т. 2.2.1 от решението нарушение е на чл. 51, ал. 4 от ЗУСЕСИФ във връзка с чл. 3, ал. 13 и ал. 14 от ПМС № 160/2016 г.

Страните не спорят, че процедурата за избор на изпълнител е проведена чрез публикуване на публична покана по реда на чл. 50, ал. 1 от ЗУСЕФСУ и ПМС № 160/2016 г.

С нормата на чл. 1, ал. 2 от ПМС № 160/2016 г. е предвидено, че определянето на изпълнител от бенефициентите по ал. 1 се извършва в съответствие с чл. 50 - 53 ЗУСЕСИФ (сега ЗУСЕФСУ).

Съобразно разпоредбата на чл. 51, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, бенефициентите не могат да включват в поканата условия, които необосновано препятстват участието на лица в процедурата, както и информация, насочваща към конкретен модел, източник, процес, търговска марка, патент или друго подобно, което би довело до облагодетелстването или елиминирането на определени лица или продукти, а когато предвид спецификата на предмета това е обективно невъзможно, след посочването им се добавят думите "или еквивалентно".

Съгласно чл. 3, ал. 13, т. 1 от ПМС № 160/2016 г. в случай че в публичната покана са включени изисквания за технически възможности и/или

квалификация на кандидатите, бенефициентът може в зависимост от характера, количеството и обекта на процедурата да изиска от тях да представят един или няколко от следните документи: т. 1 - списък на изпълнените доставки или услуги, които са еднакви или сходни с предмета на поръчката, най-много за последните 3 години от датата на подаване на офертата в зависимост от датата, на която кандидатът е учреден или е започнал дейността си, включително стойностите, датите и получателите, придружен от препоръки за добро изпълнение, а в т. 7 е предвидено, че по преценка на бенефициента могат да бъдат изисквани и други документи.

По арг. от ал. 14 на чл. 13 от горепосоченото ПМС - изискванията за икономическото и финансовото състояние и за техническите възможности и/или квалификация, които се определят от бенефициента, трябва да са съобразени със стойността и предмета на възлагане, както и с обема и сложността на дейностите, които ще се извършват.

Според НО въведеното от бенефициера минимално изискване за представяне от участниците на минимум 3 (три) референции/ препоръки за добро изпълнение, в съответствие с посоченото в Справка-Декларация е ограничително, тъй като от една страна същото не е съобразено с обема и стойността на поръчката, а от друга, изпълнението на същото предполага, че трябва да са изпълнени три различни договора при различни възложители, а не три различни услуги сходни с предмета на договора. Изискването за опит съгласно ПМС № 160/2016 г. следва да е свързано с изпълнението на определени дейности, а не договори.

Според бенефициера изводите на НО са неправилни и не са в съответствие с документите относно поръчката, тъй като никъде в поканата или в документацията, отнасяща се до втората обособена позиция от спорната обществена поръчка, възложителят не е поставил изискване участниците да са изпълнили три различни договора. В този смисъл според жалбоподателя двете минимални изисквания, както и изискуемите за тях документи и информация, разписани в публичната покана са в пълно съответствие с нормата на чл. 3. ал. 13, т. 1, предложение второ и т. 7 от ПМС № 160/01.07.2016 г. в редакцията му към датата на публикуване на поканата - 30.04.2018 г., а именно изменено ДВ, бр. 68 от 22.08.2017 г. Освен това според решението на СЕС по дело С-195/2021 г. изискванията са пропорционални на предмета, сложността, обема и стойността на втората спорна обособена позиция.

Настоящият състав намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя.

От представения списък на изпълнените доставки или услуги за изискуемия период, възложителят може да прецени дали участника притежава изискуемия опит и дали той е идентичен или сходен с изискуемия по конкретната обществена поръчка, но с представяне на препоръки за добро изпълнение се удостоверява че декларираните дейности са изпълнени качествено, което гарантира, че участникът в процедурата, ще изпълни качествено поръчката, за която участва. Обоснован е изводът на НО, че така въведеното минимално изискване към кандидатите е ограничително, тъй като в рамките на един договор могат да бъдат изпълнени няколко различни на брой и обем дейности.

В случая съответствие с изискването на възложителя може да се постигне и с добро изпълнение на три услуги, еднакви или сходни с предмета на поръчката, но възложени от един стопански субект /възложител/. В това отношение минималното изискване, насочващо към брой изпълнени договори с "минимум трима възложителя" е незаконосъобразно. Съгласно чл. 3, ал. 14, от Постановление № 160 на МС от 1.07.2016 г. поставените критерии трябва да са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката. Въпрос на оперативна самостоятелност на бенефициерът е как ще определи съответното изискване към участниците, като свободната му преценка се ограничава от разпоредбата на чл. 51, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, че не могат да се включват в поканата условия, които необосновано препятстват участието на лица в процедурата. В случая, за да са спазени цитираните разпоредби, следва заложеният критерий да е съобразен с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка и да се съпостави с конкретните такива. Въведеното изискване е ограничително по отношение на онези кандидати, които могат да докажат добро изпълнение на три услуги, еднакви или сходни с предмета на поръчката, но възложени от един стопански субект/ възложител/. Поради изложеното законосъобразно НО е приел, че е допуснато нарушение по чл. 51, ал. 4 от ЗУСЕФСУ вр. чл. 3, ал. 14, от Постановление № 160 на МС от 1.07.2016 г.

Неоснователни са доводите в жалбата, че не е доказана вредата като елемент на нередността. Напротив, налице е вреда, като в това отношение съдът съобрази дефиницията по чл. 2, т. 36 на Регламент № 1303/2013, съгласно която нередност може да съществува и тогава, когато е налице възможност за нанасянето на вреда на общия бюджет. За случаите на нередности по чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ, попадащи в Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 Наредбата за посочване на нередности, на нормативно ниво е прието, че не е възможно да бъде определено количествено изражение на финансовите последици, т. е. не може да се установи размерът на реалните финансови последици върху изразходваните средства - допустимите разходи. Поради това органът е определил процентен показател спрямо засегнатите от нарушението разходи. Това означава, че законодателят е приел наличието на възможност за вреда на бюджета на Съюза, когато са извършени визиранияте в Приложението към Наредбата нарушения, без да е необходимо за всяко нарушение да се установява точното количествено изражение на финансовите последици. Настоящата инстанция счита, че в конкретния случай е налице потенциална възможност за нанасяне на вреда на бюджета на Съюза. В това отношение се съобрази и практиката на Съда на Европейския съюз /Решение 14 юли 2016 г., Wrocław, C-406/14, EU: C: 2016: 562, т. 45/, че неспазването на правилата за възлагане на обществени поръчки съставлява нередност, доколкото не може да се изключи възможността то да има отражение върху бюджета на съответния фонд.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая правилно е определен и размерът на финансовата корекция с прилагането по т. 11 б. „а“ / критерии или условия, които не са дискриминационни по национален/регионален/местен признак, но водят до ограничаване на достъпа на кандидатите или на участниците до конкретната процедура за възлагане на обществена поръчка/

от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, за което е определена финансова корекция в размер на 10 % от допустимите разходи по Договор № i3-05/25.05.2018 г. на стойност 21 510,00 лв. без ДДС, с изпълнител „Панаирни конгресни резервации -ДМК“ ЕООД.

Съдът счита за неоснователни възраженията на жалбоподателя свързани с приложимостта в случая на решение на СЕС по дело C-175/23 година, при следните аргументи:

На първо място следва да се посочи, че нито в националната уредба, нито в съдебната практика на националния съд се приема, че всяко нарушение на правилата за възлагане на обществени поръчки представлява „нередност“ по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013, която води автоматично до прилагането на финансова корекция, чийто размер се определя въз основа на предварително определена скала на единните ставки на корекцията. Трайна е съдебната практика, че във всеки отделен случай се разглеждат особеностите на нарушението при проверката дали осъществява състав на нередност. Наличието на нарушение е само един от елементите на нередността, като винаги се изследва въпросът и за останалите елементи, включително за вредата за бюджета на ЕС.

Нарушенията на правилата за възлагане на обществени поръчки са разграничени по своето естество и сериозност в Приложенията към Наредбата за посочване на нередности.

Пропорционалният метод за определяне на финансова корекция се прилага само в случаите, когато не може да се установи реалният финансов ефект. В практиката си ВАС многократно е посочвал, че невъзможността за реално и точно изчисляване на финансовото отражение на нарушението не означа липса на финансово влияние. Но и в тези случаи ставките са различни за различните видове нередности според тяхната тежест определена от нормотвореца, като пропорционалният метод позволява индивидуализация на корекцията и на база материален интерес, т.е. корекцията има различна ставка и основа във всеки отделен случай. Наред с това следва да се припомни, че СЕС допуска да се приложи размер на ставката, който е нормативно регламентиран след извършване на нарушението и представлява действаща уредба към момента на издаване на административния акт. Дава се приоритет на защитата на финансовите интереси на Съюза – не се прилага правилото за по-благоприятен закон, тъй като ФК представлява административна мярка, а не административно наказание и цели възстановяване на предишното положение.

За отделни видове нередности има допълнителна скала за ФК според постигнатото ниво на конкуренция – предвижда се по-нисък размер на ставката, а за други видове нередности тази допълнителна скала са основава на квалифициращи признаци, въз основа на които се определя по-висок от размер. Регламентирани са и нарочни хипотези, при осъществяването на които се отрича финансово отражение на нарушението върху бюджета на ЕС. Така въведената от законодателя скала е обусловена от главната причина за прилагане на пропорционалният метод – това е невъзможността да се определи точното финансово изражение на вредата, която обаче според СЕС не изключва отговорността на бенефициера. След като СЕС допуска

финансова корекция и в случаи, в които не може да се установи реалното засягане на бюджета, т.е. тежестта на нарушението, съответно тежестта на нередността, единственият възможен подход при определяне на размера на ставките е чрез нормативно регламентирана скала. Скалата на ставките е логическо продължение именно на класификацията на нередностите. Ставките също като класификацията на нередностите са възприети от Насоките на ЕК. В тази насока са и аргументите на ответника изложени в молбата му депозирана в с.з. на 18.02.2025 г. В този смисъл е и решение на ВАС по адм. д. № 1664/2025 г.

Второто установено в т. 2.2.2 от решението нарушение – „Ограничително изискване по национален признак“ - чл. 51, ал. 4 във вр. с чл. 49, ал. 2, т. 2 от ЗУСЕФСУ и чл. 3, ал. 14 от ПМС № 160/2016 г.: Същото е обосновано във връзка с констатациите на НО, че в т. III. 2.4. от поканата бенефициерът е заложил като изискване в Технически възможности и/или квалификация по ОП № 2 участникът да е вписан в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти, в съответствие с чл. 61, ал. 3 от Закона за туризма, или да е лице по чл. 62 от Закона за туризма. " Във връзка с това изискване бенефициерът е изискал документ за валидна регистрация на кандидата в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти. Така поставеното изискване е прието за ограничително по национален признак, тъй като не е предоставена възможност по отношение на чуждестранните кандидати да представят документ за вписването им в еквивалентен регистър, а е изискан документ за валидна регистрация на кандидата в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти. По този начин в поръчката ще могат да участват юридически лица на национално ниво, а евентуалните чуждестранни кандидати, които притежават капацитет за изпълнение, и са вписани в еквивалентни регистри, ще бъдат препятствани от заложеното изискване, респективно ще бъде нарушена конкуренцията в поръчката.

Жалбоподателят оспорва тези изводи на НО, като счита, че не е налице твърдяното нарушение, а именно ограничително изискване по национален признак, а спорното минимално изискване според решението на СЕС по дело С-195/2021 г. е пропорционално на предмета, сложността, обема и стойността на втората обособена позиция от настоящата обществена поръчка. В тази връзка се позовава на разпоредбата на чл. 61, ал. 2 Закона за туризма /ЗТ/. Според оспорващия самият законодател в тази част на Закона за туризма изрично урежда чуждестранните лица и няма смисъл в поканата да се преписва закона, а напротив той действа и важи, като изискването е съобразено с него и се отнася и до чуждестранните лица. В този смисъл се твърди, че Възложителят е посочил в изискването разпоредбата на чл. 61, ал. 3 от ЗТ и чл. 62 от същия закон, а първата норма препраща към чл. 61, ал. 2 от закона, поради което изискването е насочено и обхваща всички хипотези и местните и чуждестранни физически и юридически лица.

Настоящият състав намира възраженията за неоснователни. Не е спорно по делото, че възложителят е въвел като минимално изискване към участниците в процедурата, че същите следва да са вписани в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти, в съответствие с чл. 61, ал. 3 от ЗТ, или да е лице по чл. 62 от ЗТ. Във връзка с това изискване бенефициерът е

изискал документ за валидна регистрация на кандидата в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти.

Съгласно чл. 61, ал. 1 от ЗТ /в редакцията към датата на откриване на процесната процедура за избор на изпълнител/ туроператорската и туристическата агентска дейност подлежат на контрол от държавата с цел защита и гарантиране сигурността и правата на потребителите на туристически услуги, както и с цел предотвратяване възникването на опасност от увреждане на държавни и обществени интереси в туризма. Според ал. 2 на чл. 61 от с.з. туроператорска и/или туристическа агентска дейност на територията на Република България се извършва от регистрирано по този закон лице, с изключение на случаите по чл. 62, което:

1. е търговец по смисъла на Търговския закон или юридическо лице, което има право по силата на друг закон да извършва стопанска дейност, включително по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, и не е в производство по ликвидация или несъстоятелност, или

2. е лице, което има право да извършва такава дейност по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, и

3. има помещение за извършване на дейността, персонал с изискуемото образование и езикова квалификация, като за управленския персонал се изисква и стаж;

4. има валидна застраховка, покриваща отговорността му за причинени вреди вследствие на неразплащане със своите контрагенти, включително при неплатежоспособност и несъстоятелност.

Регистрацията на лицата по ал. 2 се извършва от министъра на туризма или от оправомощено от него длъжностно лице чрез вписване в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти - част от Националния туристически регистър. Регистърът е публичен /чл. 61, ал. 3 от ЗТ/.

Според ал. 4 на чл. 51 от ЗУСЕФСУ бенефициентите не могат да включват в поканата условия, които необосновано препятстват участието на лица в процедурата, както и информация, насочваща към конкретен модел, източник, процес, търговска марка, патент или друго подобно, което би довело до облагодетелстването или елиминирането на определени лица или продукти, а когато предвид спецификата на предмета това е обективно невъзможно, след посочването им се добавят думите "или еквивалентно".

Така поставено, изискването предполага неравнопоставено третиране на различните видове участници. Същото е ограничително по национален признак, тъй като е изискан документ за валидна регистрация на кандидата в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти, без да се даде възможност за вписване в еквивалентен регистър за евентуалните чуждестранни кандидати. По този начин в обявената процедура ще могат да участват единствено и само юридически лица вписани в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти – част от Националния туристически регистър. Липсата на възможност чуждестранните лица да представят документ за доказване вписването в еквивалентен регистър е имало разубеждаващ ефект спрямо потенциално заинтересованите кандидати, респ. е довело до въздържане от участие поради това, че не съответстват на едно от изискванията на възложителя. Това е изначално ограничаване на

потенциални участници на база изискване за вписване в конкретен регистър към датата на подаване на офертата за участие в процедурата, без да се допуска възможност за вписване в еквивалентен регистър.

Ето защо законосъобразен е изводът на НО за допуснато от възложителя нарушение на чл. 51, ал. 4 ЗУСЕФСУ, тъй като заложените критерии за подбор препятства участието на чуждестранни икономически оператори, доколкото същите не биха могли да докажат възможността си да изпълнят поръчката. Нарушението правилно е квалифицирано като нередност по т. 10, б. "а" от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 Наредбата, при липса на минимално ниво на конкуренция – подадена е само една оферта, за което е определена финансова корекция в размер на 25 % от допустимите разходи по Договор № 13-05/25.05.2018 г. на стойност 21 510,00 лв. без ДДС, с изпълнител „Панаирни конгресни резервации -ДМК" ЕООД.

По отношение на третото установено от НО в т. 2.2.3. от решението нарушение на чл. 3, ал. 5 във вр. с чл. 3, ал. 2, т. 3, във вр. чл. 3, ал. 7, т. 1-3 и на чл. 3, ал. 18 от ПМС № 160/01.07.2016 г. - Незаконсъобразна Методика за определяне на комплексната оценка съдът установява следното:

За определяне на изпълнител по ОП № 2 „Организиране на транспорт за участници в 4 семинара в чужбина (А., К., М. и Гърция), бенефициерът е заложил критерий за възлагане „оптимално съотношение качество/цена".

Според НО заложените подпоказател К4 „Допълнителни дейности" се явява абстрактен, субективен и неясен, тъй като за потенциалните икономически оператори е неясно какви допълнителни дейности следва да предложат, за да отговорят на изискванията на възложителя и съответно да получат посочените 10 точки. Липсата на указания относно вида и същността на допълнителните дейности, включително критериите, по които последните ще се оценяват като повишаващи качеството на изпълнение на поръчката, води до невъзможност да бъдат обективно сравнени получените оферти. Така заложената Методика е неясна и същата не отговаря на изискванията на чл. 3, ал. 7, т. 1 -3 от ПМС № 160/2016 г. Допуснатите нарушения на чл. 3, ал. 7, т. 1, 2, 3, б. а) и б. б) и ал. 18 от ПМС № 160/2016 г. обективно са ограничили възможността за участие в обществената поръчка на лица, поради поставянето на изисквания, които необосновано ограничават конкуренцията и са довели до избор на изпълнител, които не гарантира максимално ефективно и ефикасно разходване на средствата на Съюза.

Жалбоподателят оспорва изводите на НО, като счита, че чрез въведения подпоказател К4 не е допуснал твърдените: неяснота, абстрактност и субективизъм.

В тази връзка се позовава на практика на ВАС, че при този предмет на обществената поръчка, при подробната техническа спецификация, която включва подробно описание на дейностите, видове и количество и при отчитане на факта, че участниците в поръчката са разумно (добре) информирани и полагащи обичайна грижа не може да се твърди, че "основните обстоятелства" не са ясни.

Съдът намира за основателни възраженията на жалбоподателя в тази част предвид следното:

Според чл. 50, ал. 1 ЗУСЕФСУ бенефициентите по чл. 49, ал. 2, т. 2 определят

изпълнител след провеждане на процедура за избор с публична покана при спазване принципите на свободна и лоялна конкуренция, равнопоставеност и недопускане на дискриминация. Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 3 от ПМС № 160/2016 г. икономически най-изгодната оферта се определя въз основа на един от следните критерии за възлагане, а именно оптимално съотношение качество/цена, което се оценява въз основа на цената или нивото на разходите, както и на показатели, включващи качествени, екологични и/или социални аспекти, свързани с предмета на поръчката. Показателите, включени в критериите по ал. 2, т. 2 и 3, трябва да са свързани с предмета на поръчката. Те могат да съдържат фактори, които се отнасят до всеки етап от жизнения цикъл на строителството, доставките или услугите, независимо че тези фактори не се отнасят до характеристиките, посочени в техническите спецификации. Те не трябва да дават неограничена свобода на избор и трябва да гарантират реална конкуренция – арг. чл. 3, ал. 5 ПМС № 160/2016 г.

Съгласно чл. 3, ал. 7 ПМС № 160/2016 г. "в публичната покана бенефициентът посочва методиката за комплексна оценка и начина за определяне на оценката по всеки показател. Начинът трябва: 1. да дава възможност да се оцени нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта, в съответствие с предмета на поръчката и техническите спецификации, ако има такива; 2. да дава възможност да бъдат сравнени и оценени обективно подадените оферти; 3. да осигурява на кандидатите за изпълнител достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател, като за: а) количествено определяемите показатели се определят стойностите в цифри или в проценти и се посочва начинът за тяхното изчисляване; б) качествените показатели, които са количествено неопределими, се посочва начинът за тяхното оценяване от оценителите с конкретна стойност чрез експертна оценка".

Според ал. 18 на чл. 7 от ПМС 160/2016 г. - Методиката за определяне на комплексната оценка трябва да съдържа точни указания.

Настоящият състав приема, че утвърдената от жалбоподателя методика за оценка на техническите предложения, в т. ч. по подпоказател К4, дава възможност да се оцени нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта, а указанията за определяне на оценката по всеки показател осигуряват на участниците достатъчно информация за начина, по който ще се прилагат. Бенефициерът е дефинирал какво следва да се разбира под "допълнително предложени дейности" по подпоказател К4. Касае се за качествен показател, дейностите се отнасят "до повишаване качеството на изпълнение на поръчката". Дефинирано е понятие за целите на методиката, което по същество е насока за качествена оценка по визирания подпоказател К4. Така за целите на процесната методика е посочено, че „Обосновава“ означава обяснение за приложимостта и полезността на предложените дейности при изпълнението на поръчката. Действително допълнителните дейности могат да са с разнороден характер, вид и брой, но точно, за да могат да бъдат поставени пред общи условия и да бъдат сравнени обективно, възложителят е дал общи насоки за същите /еднакви за всички участници/ и е достатъчно за разумно информирания и полагащ обичайната грижа стопански

субект да разбере как да разработи техническото си предложение, за да получи възможно най-висока оценка. Неправилни са изводите на НО, че при така поставените условия, участниците не разполагат с достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по качествени показатели, които са количествено неопределяеми. Оценяването на двама или повече участници с равен брой точки не е незаконосъобразно и не означава, че техническите предложения на участници, предложили различни допълнителни дейности и получили равен брой точки, не могат да бъдат сравнявани. Напротив, от избрания начин на оценяване, такива предложения ще бъдат оценени като равностойни. Предвид липсата на твърдяното от органа трето нарушение не следва да се обсъждат останалите елементи на понятието нередност.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за неоснователна, а оспореният административен акт за законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

По разноските: Настоящото производство е проведено в хипотезата на чл. 226 АПК, поради което съдът следва да се произнесе и по разноските за водене на делото във ВАС. Ответникът претендира разноски по приложен списък по чл. 80 ГПК /л. 69/ в общ размер на 2133,02 лв., от които 1010 лв. – депозит за вещо лице, държавна такса за касационно обжалване - 43,02 лв., по 360 лева юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред ВАС и за всяко от производствата проведени пред АССГ.

Съдът намира, че в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в общ размер от 600 лв. /по 200 лв. за всяко проведено съдебно производство/, определено съгласно с чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Този размер е съобразен с правната и фактическа сложност на делото, материалният интерес на спора, продължителността на производството, депозираните писмени становища, процесуално представителство в проведени открити с.з. по адм. д. № 12219 от 2023 г. и адм. д. № 515 от 2025 г. на АССГ.

С оглед горното жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати сумата от 1653,02 лв., включваща разноски за депозит за вещо лице – 1010 лв., 43,02 лв. – държавна такса за касационно оспорване, 600 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Български икономически форум“, подадена чрез председателя на УС на сдружението – Г. В. Т., против решение № РД 02-14-1270/28.11.2023 г., издадено от директора на Дирекция Управление на териториалното сътрудничество и ръководител на Националния орган на ПТС „Б.-С. море“ 2014-2020 г. за определяне на финансова корекция.

ОСЪЖДА Сдружение „Български икономически форум“ да заплати на Министерството на регионалното развитие и благоустройството сумата от

1653,02 лв. /хиляда шестстотин петдесет и три лева и две стотинки/ – разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: